ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1948

Vyhlásené: 07.08.1948 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

211

VLÁDNÍ VYHLÁŠKA

ze dne 23. června 1948,

kterou se uvádí prozatímní platnost Protokol ze dne 24. března 1948, jímž se pozměňují některá ustanovení Všeobecné dohody o clech a obchodu, vyhlášené ve Sbírce zákonů a nařízení pod č. 59/1948, a Zvláštní protokol ze dne 24. března 1948, jímž se pozměňuje čl. XIV téže dohody.

Podle § 1 zákona ze dne 4. července 1923, č. 158 Sb., o prozatímní úpravě obchodních styků s cizinou, a podle čl. VII zákona ze dne 22. června 1926, č. 109 Sb., jímž se částečně mění zákon o celním sazebníku pro československé celní území a celní sazebník a vydávají ustanovení o úpravě obchodních styků s cizinou, vyhlašuji:

Podle usnesení vlády republiky Československé ze dne 27. dubna 1948 a se souhlasem presidenta republiky uvádí se v prozatímní platnost s účinností od 1. května 1948 Protokol ze dne 24. března 1948, jímž se pozměňují některá ustanovení Všeobecné dohody o clech a obchodu, vyhlášené ve Sbírce zákonů a nařízení pod. č. 59/1948, a Zvláštní protokol ze dne 24. března 1948, jímž se pozměňuje čl. XIV téže dohody.

V příloze této vládní vyhlášky se uveřejňují v původním znění anglickém a francouzském a v českém překladu texty zmíněných protokolů.

Zápotocký v. r.

(Překlad.)

PROTOKOL

jimž se pozměňují některá ustanovení všeobecné dohody o clech a obchodu.

Vlády soustátí Australského, království Belgického, Kanady, republiky Kuby, republiky Francouzské, velkovévodství Lucemburského, království Nizozemského, Spojeného království Velké Britannie a Severního Irska a Spojených států amerických, které jednají ve své funkci smluvních stran Všeobecné dohody o clech a obchodu, a

vlády Spojených států brazilských, Burmy, Ceylonu, republiky Chile, republiky Čínské, republiky Československé, Indie, Libanonu, Nového Zélandu, království Norského, Pakistanu, Jižní Rhodesie, Syrie, a Jihoafrické unie, které jednání ve své funkci signatářů Závěrečného aktu přijatého při zakončení druhého zasedání Přípravného výboru konference Spojených národů o obchodu a zaměstnanosti, jímž se text Všeobecné dohody o clech a obchodu stal autentickým.

PŘEJÍCE SI změniti text některých ustanovení Všeobecné dohody o clech a obchodu se zřetelem na text havanské Charty pro Mezinárodní obchodní organizaci, který se stal autentickým Závěrečným aktem konference Spojených národů o obchodu a zaměstnanosti,

USNÁŠEJÍ SE takto:

I. Odstavec 5 článku XXV Všeobecné dohody o clech a obchodu bude zníti takto:

„5. (a) Za výjimečných okolností, na něž není pamatováno v jiných článcích této dohody, mohou SMLUVNÍ STRANY zprostiti některou smluvní stranu některého závazku plynoucího z této Dohody, s výhradou, že každé takové rozhodnutí bude schváleno dvoutřetinovou většinou odevzdaných hlasů a že taková většina bude zahrnovati více než polovinu smluvních stran. Takovou většinou mohou SMLUVNÍ STRANY též
(i) definovati určité druhy výjimečných okolností, zakterých budou platiti jiné hlasovací podmínky pro zproštění smluvní strany jednoho nebo více závazků, a

(ii) předepsati kriteria, potřebná pro provádění tohoto pododstavce.
(b) Jestliže některá smluvní strana nedostojí bez náležitého odůvodnění závazku vstoupiti s jinou smluvní stranou v jednání, jaká jsou stanovena v odstavci 1 článku 17 havanské Charty, SMLUVNÍ STRANY mohou na stížnost a po provedeném šetření povoliti smluvní straně, jež stížnost podala, aby přestala vůči druhé smluvní straně používati ústupků uvedených v příslušné listině této Dohody. Při posuzování, zda smluvní strana nedostála jmenovanému závazku, SMLUVNÍ STRANY přihlédnou ke všem rozhodujícím okolnostem, včetně potřeb pro rozvoj, rekonstrukci a jiných potřeb, k všeobecné fiskální struktuře dotyčných smluvních stran a rovněž k ustanovením havanské Charty jako celku. Je-li používání zmíněných ústupků skutečně zastaveno, čímž se na obchod druhé smluvní strany používá sazeb vyšších než těch, jichž by se jinak bylo mělo používati, tato druhá smluvní strana může písemně oznámiti nejpozději do šedesáti dnů poté, co takové opatření nabylo účinnosti, že má v úmyslu vypověděti tuto Dohodu. Tato výpověď nabude účinnosti po uplynutí šedesáti dnů ode dne, kdy SMLUVNÍ STRANY obdrží písemné oznámení o této výpovědi.
(c) Ustanovení pododstavce (b) se nepoužije mezi dvěma smluvními stranami, jichž listiny ústupků obsahují ústupky původně mezi nimi sjednané.
(d) Ustanovení pododstavců (b) a (c) se nepoužije před 1. lednem 1949."

II. Odstavec 1 článku XXXII Všeobecné dohody o clech a obchodu bude zníti takto:

„Smluvními stranami této Dohody se rozumějí ty vlády, které uplatňují ustanovení této Dohody podle článku XXVI nebo XXXIII anebo podle Protokolu o uvedení v prozatímní účinnost.“

III. Článek XXXIII Všeobecné dohody o clech a obchodu bude zníti:

„Vláda, která není smluvní stranou této Dohody nebo kterákoli vláda jednající za samostatné celní území, které má úplnou autonomii v řízení svých zahraničních obchodních vztahů a ostatních věcí, upravených touto Dohodou, může přistoupiti k této Dohodě za sebe nebo za ono

území, za podmínek, o kterých se tato vláda dohodne se SMLUVNÍMI STRANAMI. Rozhodnutí SMLUVNÍCH STRAN ve smyslu tohoto odstavce vyžadující dvoutřetinové většiny.“

IV. Za článek XXXIV Všeobecné dohody o clech a obchodu se vkládá tento článek:

„Čl. XXXV

1. Bez újmy ustanovení odstavce 5 (b) článku XXV nebo závazků některé smluvní strany vyplývajících z odstavce 1 článku XXIX, tato Dohoda, nebo případně článek II této Dohody, nebudou používány mezi některou smluvní stranou a kteroukoli jinou smluvní stranou v případě
   (a) že obě smluvní strany nezahájily vzájemná jednání o clech a
   (b) že některá z obou smluvních stran, v okamžiku, kdy jedna z nich se stane smluvní stranou, souhlasí s jejich používáním.
2. Kdykoliv před vstoupením v účinnost havanské Charty, mohou SMLUVNÍ STRANY přezkoumati v jednotlivých případech působnost tohoto článku na žádost některé smluvní strany a učiniti vhodná doporučení."

V. Nehledíc k ustanovením článku XXX Všeobecné dohody o clech a obchodu, změny obsažené v částech I až IV, včetně, tohoto Protokolu se stanou nedílnou částí Všeobecné dohody o clech a obchodu dnem 15. dubna 1948.

Podpis tohoto Protokolu některou vládou, která v okamžiku podpisu není smluvní stranou Všeobecné dohody o clech a obchodu, bude znamenati, že texty změn Všeobecné dohody o clech a obchodu, obsažených v tomto Protokolu, se jím ověřují. Kterákoli vláda jmenovaná v druhém odstavci předmluvy k tomuto rotokolu má možnost podepsati jej do 1. května 1948.

Originál tohoto Protokolu bude uložen u generálního tajemníka Spojených národů, jenž je pověřen, aby jej zaregistroval.

ČEMUŽ NA SVĚDOMÍ přísluší zástupci, náležitě k tomu oprávnění, podepsali tento Protokol.

DÁNO v Havaně, v jediném vyhotovení, v jazyce anglickém, při čemž obě znění jsou autentická, dne dvacátého čtvrtého března 1948.

Za soustátí australské: H. C. Coombs

Za království belgické: M. Suetens

Za Spojené státy brazilské: A. de Vilhena Ferreira Braga

Za Burmu: M. Myat Tun

Za Kanadu: L. D. Wilgress

Za Ceylon: B. Mahadeva

Za republiku Chile: W. Müller

Za republiku Kubu: Gustavo Gutierrez

Za republiku Československou: Z. Augenthaler

Za republiku Francouzskou: Jean Royer

Za Indii: Hardit Singh Malik

Za Libanon: Georges Hakim

Za velkovévodství Lucemburské: J. Woulbroun

Za království Nizozemské: A. B. Speekenbrink

Za Nový Zéland: W. Nash

Za království Norské: Arae Skauty

Za Pakistan: M. A. H. Ispahani

Za Syrii: Husny A. Sawwaf

Za Spojené království Velké Britannie a Severního Irska:

Stephen L. Holmes

Za Spojené státy americké: John W. Evans

(Překlad)

ZVLÁŠTNÍ PROTOKOL

jímž se pozměňuje článek XIV. Všeobecné dohody o clech a obchodu.

Vlády soustátí Australského, království Belgického, Kanady, republiky Kuby, republiky Francouzské, velkovévodství Lucemburského, království Nizozemského, Spojeného Království Velké Britannie a Severního Irska a Spojených států amerických, které jednají ve své funkci smluvních stran všeobecné dohody o clech a obchodu, a

vlády Spojených států brazilských, Burmy, Ceylonu, republiky Chile, republiky Čínské, republiky Československé, Indie, Libanonu, Nového Zélandu, království Norského, Pakistanu, Jižní Rhodesie, Syrie a Jihoafrické unie, které jednají ve své funkci signatářů Závěrečného aktu přijatého při zakončení druhého zasedání Přípravného výboru konference Spojených národů o obchodu a zaměstnanosti, jímž se text Všeobecné dohody o clech a obchodu stal autentickým.

PŘEJÍCE SI změniti text článku XIV Všeobecné dohody o clech a obchodu se zřetelem na text havanské Charty pro Mezinárodní obchodní organisaci, který se stal autentickým Závěrečným aktem konference Spojených národů o obchodu a zaměstnanosti,

USNÁŠEJÍ SE takto:

I. Ode dne 1. ledna 1949 článek XIV Všeobecné dohody o clech a obchodu bude zníti takto:

„Čl.XIV.

Výjimky z pravidla nediskriminace.

„1. (a) Smluvní strany uznávají, že důsledky války přinesly obtížné problémy v hospodářském vyrovnání, které nepřipouštějí okamžité, úplné nediskriminační provádění kvantitativních omezení a vyžadují tudíž zavedení výjimečných opatření pro přechodné období, která jsou uvedena v tomto odstavci.
(b) Smluvní strana, která provádí omezení podle článku XII, může při použití takových omezení se odchýliti od ustanovení článku XIII způsobem, který má rovnocenný účinek jako omezení platů a převodů v běžných mezinárodních transakcích, kterážto omezení tato smluvní strana může v té době uplatňovati ve smyslu článků XIV Článků dohody o Mezinárodním měnovém fondu nebo podle obdobného opatření zvláštní měnové dohody uzavřené ve smyslu odstavce 6, článku XV.
(c) Smluvní strana, která provádí omezení podle článku XII a která dne 1. března 1948 prováděla dovozní omezení za účelem zachování rovnováhy své platební bilance způsobem odchylujícím se od pravidel nediskriminace, stanovených v článku XIII, může pokračovati v této odchylce a to i v míře, která by ve zmíněný den nebyla bývala dovolena pododstavcem (b), a může přizpůsobovati takovou odchylku měnícím se okolnostem.
(d) Každá smluvní strana, která před 1. červencem 1948 podepsala Protokol o uvedení v prozatimní účinnost, sjednaný v Ženevě dne 30. října 1947, a která tímto podpisem prozatímně přijala zásady odstavce 1 článku 23 návrhu Charty předloženého Přípravným výborem konferenci Spojených národů o obchodu a zaměstnanosti, může se rozhodnouti písemným oznámením, zaslaným SMLUVNÍM STRANÁM před 1. lednem 1949, že se bude říditi ustanoveními přílohy J k této Dohodě, v kterézto příloze jsou vyjádřeny tyto zásady, místo ustanovení pododstavců (b) a (c) tohoto odstavce. Opatření pododstavců (b) a (c) se nebudou vztahovati na smluvní strany, které se tímto rozhodly, že se budou říditi ustanoveními přílohy J; a naopak ustanovení přílohy J se nebudou vztahovati na smluvní strany, které, toto rozhodnutí neučinily.
(e) Způsob jednání při provádění dovozních omezení, v poválečném přechodném období, podle pododstavců (b) a (c) nebo podle přílohy J bude určován snahou podporovati co největší rozvoj multilaterálního obchodu v tomto období a urychlovati dosažení takového stavu platební bilance, aby nebylo nadále třeba uchylovati se k opatřením článku XII nebo přechodným měnovým dohodám.
(f) Kterákoli smluvní strana se může odchylovati od ustanovení článku XIII, v souhlase s ustanoveními pododstavců (b) nebo (c) tohoto odstavce nebo ve smyslu přílohy J, pouze tak dlouho, pokud používá opatření pro přechodnou poválečnou dobu ve smyslu článku XIV Článků

dohody o Mezinárodním měnovém fondu, nebo obdobného opatření zvláštní měnové dohody uzavřené podle odstavce 6 článku XV.
(g) Nejpozději 1. března 1950 (t. j. za tři roky ode dne, kdy Mezinárodní měnový fond zahájil činnost) a pak každý další rok SMLUVNÍ STRANY vydají zprávu o jakýchkoli opatřeních činěných smluvními stranami podle pododstavce (b) a (c) tohoto odstavce nebo přílohy J. V březnu 1952 a pak v každém dalším roce každá smluvní strana, jež bude ještě oprávněna činiti opatření ve smyslu ustanovení pododstavce (c) nebo přílohy J, poradí se se SMLUVNÍMI STRANAMI ohledně každé odchylky od článku XIII, v té době ještě používané podle zmíněných ustanovení, a ohledně dalšího používání těchto ustanovení. Po 1. březnu 1952 každé opatření, prováděné podle přílohy J a přesahující uplatňování odchylek, o nichž došlo k poradě a jež SMLUVNÍ STRANY neshledaly neodpodstatněnými nebo každé přizpůsobení těchto odchylek změnám okolností, budou podléhati jakýmkoli omezením všeobecného rázu, jež SMLUVNÍ STRANY mohou předepsati se zřetelem na okolnosti, v nichž je dotyčná smluvní strana.
(h) SMLUVNÍ STRANY mohou, považují-li za výjimečných okolností takové opatření za nezbytné, upozorniti kteroukoli smluvní stranu oprávněnou k opatření podle ustanovení pododstavce (c), že jsou příznivé podmínky pro upuštění od dalšího používání odchylky od ustanovení článku XIII, nebo pro celkové upuštění od všech odchylek prováděných v souhlase s uvedeným pododstavcem. Po 1. březnu 1952 mohou SMLUVNÍ STRANY za výjimečných okolností činiti taková upozornění kterékoli smluvní straně, jež je oprávněna činiti opatření podle ustanovení přílohy J. Smluvní straně bude poskytnuta přiměřená lhůta k odpovědi na taková upozornění. Zjistí-li SMLUVNÍ STRANY, že smluvní strana setrvává v neoprávněném odchylování od ustanovení článku XIII, je smluvní strana povinna do šedesáti dnů omeziti nebo zastaviti provádění takové odchylky podle pokynů SMLUVNÍCH STRAN.

„2. Ať došlo k zastavení opatření prováděných pro přechodnou dobu ve smyslu odstavce 1 (f) či nikoli, smluvní strana používající dovozních omezení podle článku XII může se souhlasem SMLUVNÍCH STRAN se odchýliti dočasně od ustanovení článku XIII, pokud se týče malé části svého zahraničního obchodu, jestliže prospěch z toho plynoucí příslušné smluvní straně nebo příslušným smluvním stranám podstatně vyváží jakoukoli škodu, jež by mohla vzniknouti obchodu ostatních smluvních stran.

„3. Ustanovení článku XIII nevylučují omezení uvalená v souhlase s ustanoveními článku XII, která buď
(a) jsou prováděna skupinou území, majících společnou kvotu v Mezinárodním měnovém fondu, na dovoz z jiných zemí, ale ne mezi sebou, s podmínkou, že tato omezení jsou ve všech ostatních směrech v souhlase s ustanoveními článku XIII, nebo
(b) pomáhají do 31. prosince 1951 opatřeními, neznamenajícími podstatnou odchylku od ustanovení článku XIII, jinému státu, jehož hospodářství bylo rozrušeno válkou.

„4. Smluvní straně provádějící dovozní omezení podle článku XII nebude bráněno články XI až XV, včetně, této Dohody, aby používala opatření k řízení svého vývozu takovým způsobem, kterým by zvýšila své zisky v cizích měnách a jichž může užíti aniž se odchýlí od ustanovení článku XIII.

„5. Smluvní straně nebude bráněno články XI až včetně XV této Dohody, aby prováděla kvantitativní omezení,
(a) jež mají stejný účinek jako devisová omezení povolená podle části 3 (b) článku VII Článků dohody o Mezinárodním měnovém fondu, nebo
(b) zavedená podle preferenčních úprav uvedených v příloze A této Dohody až do výsledku jednání, o nichž se zmiňuje tato příloha.

II. S platností ode dne 1. ledna 1949 vysvětlivky k článku XIV v příloze I Všeobecné dohody o clech a obchodu zníti takto:

„k článku XIV

Odstavec 1 (g)

Ustanovení odstavce 1 (g) nebudou opravňovati smluvní strany k tomu, aby uplatňovaly požadavek porady při individuálních transakcích, leč by transakce byla takových rozměrů, že by představovala akt celkové politiky. V tom případě smluvní strany, požádá-li o to některá smluvní

strana, nebudou bráti transakci v úvahu individuálně, nýbrž ve vztahu k celkovému postupu této smluvní strany v záležitosti dovozu dotyčného výrobku.

Odstavec 2

Jednou ze situací, kterou předvídá odstavec 2, je situace smluvní strany mající dobra získaná z běžných transakcí, kterých však nemůže užíti bez diskriminačního opatření.

III. S platností ode dne 1. ledna 1949 se připojuje k Všeobecné dohodě o clech a obchodu tato příloha:

„Příloha J

Výjimky z pravidel nediskriminace

[vztahující se na smluvní strany, které se pro to rozhodnou v souhlase s odstavcem 1 (d) článku XIV, místo odstavců 1 (b) a 1 (c) článku XIV].

„1. a) Smluvní strana provádějící dovozní omezení podle článku XII může je uvolňovati způsobem, který se odchyluje od ustanovení článku XIII v rozsahu nutném k tomu, aby obdržela zvýšený dovoz nad maximální množství dovozu, jaký by mohla uskutečniti v rámci předpisů odstavců 3 (a) a 3 (b) článku XII, kdyby její omezení byla úplně v souhlasu s článkem XIII, pod podmínkou, že
(i) hladina dodacích cen výrobků takto dováţených nebude podstatně převyšovati platné ceny srovnatelných výrobků, které jsou pravidelně k disposici od ostatních smluvních stran, a že jakýkoli rozdíl mezi cenovými hladinami výrobků takto dováţených bude v přiměřené lhůtě postupně snížen;

(ii) smluvní strana uchylující se k těmto opatřením nečiní tak jako součást nějaké dohody, kterou se podstatně snižuje zásoba zlata nebo směnitelných měn, jež smluvní strana běžně získává, ať již přímo nebo nepřímo, za svůj vývoz určený pro jiné smluvní strany, které nejsou stranami takové dohody, a to pod úroveň, o které lze rozumně předpokládati, že by jí jinak byla dosáhla;

(iii) takové opatření nepůsobí zbytečnou škodu obchodním nebo hospodářským zájmům některé jiné smluvní strany.

(b) Každá smluvní strana, jež činí opatření podle tohoto odstavce, bude zachovávati zásady pododstavce (a). Smluvní strana se zdrží transakcí, které se ukáží jako odporující tomuto pododstavci, ale nebude se vyžadovati, aby se smluvní strana přesvědčila v případech, kde to není proveditelné, že požadavky tohoto pododstavce jsou splněny u každé individuální transakce.

„2 Každá smluvní strana, jež činí opatření podle odstavce 1 této přílohy, bude o nich pravidelně informovati SMLUVNÍ STRANY a bude jim poskytovati dosažitelné příslušné informace, které budou SMLUVNÍ STRANY požadovati.

„3. Jestliže SMLUVNÍ STRANY kdykoli shledají, že některá smluvní strana provádí dovozní omezení diskriminujícím způsobem, nesrovnávajícím se s výjimkami podle odstavce 1 této přílohy, smluvní strana do šedesáti dnů odstraní diskriminaci nebo ji pozmění podle bližších pokynů SMLUVNÍCH STRAN; avšak žádné opatření podle odstavce 1 této přílohy v rozsahu, v jakém bylo schváleno SMLUVNÍMI STRANAMI na žádost smluvní strany v řízení obdobném řízení podle odstavce 4 (c) článku XII, nebude nařikatelné podle tohoto odstavce nebo podle odstavce 4 (d) článku XII z toho důvodu, že jest v rozporu s ustanoveními článku XIII.

„Vysvětlivka k příloze J

„Okolnosti, že některá smluvní strana používá ustanovení části II (a) článku XX, se rozumí, že ona smluvní strana se nevylučuje z používání ustanovení této přílohy, nýbrž že ustanoví článku XVI (včetně této přílohy) nijakým způsobem neomezují práva smluvních stran vyplývající z části II (a) článku XX.“

IV. Tento protokol může býti podepsán v sídle Spojených Národů do 1. června 1948 jménem kterékoli vlády jmenované v úvodu k němu, která ho dnes nepodepsala.

V. Nehledíc k ustanovení článku XXX Všeobecné dohody o clech a obchodu tento Protokol vstoupí v účinnost dnem, kdy bude podepsán všemi vládami, které v ten den budou smluvními stranami Všeobecné dohody o clech a obchodu.

Podpis tohoto Protokolu některou vládou, která v den podpisu není smluvní stranou Všeobecné dohody o clech a obchodu, bude znamenati, že se text změn Všeobecné dohody o clech a obchodu, obsažených v tomto Protokolu, jím ověřuje.

Originál tohoto Protokolu bude uložen u generálního tajemníka Spojených národů, jež je pověřen, aby jej zaregistroval.

ČEMUŽ NA SVĚDOMÍ příslušní zástupci, náležitě k tomu oprávnění, podepsali tento Protokol.

DÁNO v Havaně, v jediném vyhotovení, jazyce anglickém a francouzském, při čemž obě znění jsou autentická, dne dvacátého čtvrtého března 1948.

Za soustátí australské: H. C. Coombs

Za království belgické: M. Suetens

Za Spojené státy brazilské: A. De Vilhena Ferreira Braga

Za Burmu: M. Myat Tun

Za Kanadu: L. D. Wilgress

Za Ceylon: B. Mahadeva

Za republiku Chile: W. Müller

Za republiku Kubu: Gustavo Gutíerrez

Za republiku Československou: Z. Augenthaler

Za republiku Francouzskou: Jean Rtoyez

Za Indii: Hardit Singh Malik

Za Libanon: Georges Hakim

Za velkovévodství Lucemburské: J. Woulbroun

Za království Nizozemské: A. B. Speekenbrink

Za Nový Zéland: W. Nash

Za království Norské: Arae Skauty

Za Pakistan: M. A. H. Ispahani

Za Syrii: Husni A. Sawwaf

Za Spojené státy americké: John W. Evans

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.